

CAP DE L'ESTAT

22894 LLEI 44/1999, de 29 de novembre, per la qual es modifica la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària. («BOE» 286, de 30-11-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

La Directiva 94/45/CE, del Consell, de 22 de setembre, relativa a la constitució d'un comitè d'empresa europeu o a l'establiment d'un procediment d'informació i consulta als treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària, va ser incorporada a l'ordenament jurídic espanyol per la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària.

Aquesta Directiva va ser aprovada amb la base jurídica de l'article 2 de l'Acord sobre la política social, annex al Protocol número 14 del mateix títol, que va ser incorporat al Tractat de la Comunitat Europea pel Tractat de la Unió Europea signat a Maastricht. Atès que l'Acord sobre la política social no va ser signat pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord, no s'apliquen ni la Directiva 94/45/CE, ni la Llei 10/1997 als centres de treball i les empreses situats en aquest país.

El Tractat d'Amsterdam, pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea, els tractats constitutius de les Comunitats Europees i determinats actes connexos, signat a Amsterdam el 2 d'octubre de 1997, ha posat fi a l'autoexclusió britànica respecte de la política social comunitària que afecta els altres catorze estats membres de la Unió Europea. En efecte, una vegada entri en vigor el Tractat d'Amsterdam, la política social comunitària tornarà a ser comuna als quinze estats membres, perquè s'incorporarà al Tractat de la Comunitat Europea l'Acord abans esmentat sobre política social.

Cal destacar que en el Consell Europeu celebrat a Amsterdam els dies 16 i 17 de juny de 1997, el Regne Unit va manifestar la voluntat d'acceptar les directives adoptades amb la base jurídica de l'Acord sobre política social, entre les quals s'inclou, com s'ha dit, la Directiva 94/45/CE, sense necessitat d'esperar l'entrada en vigor del Tractat d'Amsterdam. La voluntat britànica va donar lloc a la Directiva 97/74/CE, del Consell, de 15 de desembre, per la qual s'amplia al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord la Directiva 94/45/CE.

2

Aquesta llei trasllada a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 97/74/CE, cosa que fa necessària la modificació de la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària, modificacions que tenen fonamentalment un caràcter tècnic i que no afecten els seus principis bàsics.

Es modifica, en primer lloc, la definició d'estats membres, que ara passa a referir-se a tots els estats membres de la Unió Europea, incloent-hi el Regne Unit, i als restants estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, Noruega, Islàndia i Liechtenstein, aquests últims països inclosos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 10/1997, des de la seva aprovació. Aquesta modificació suposa l'aplicació de la Llei als centres de treball i a les empreses del Regne Unit.

En segon lloc, es modifica la disposició addicional primera de la Llei per mantenir la vigència de determinats acords, que prevegin la informació i la consulta transnacional dels treballadors, que se signin abans del 15 de desembre de 1999, data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, en les empreses i els grups d'empreses que tinguin la direcció central a Espanya i que quedin incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 10/1997 com a conseqüència de la seva extensió al Regne Unit.

En tercer lloc, s'inclou una disposició transitòria en aquesta Llei de modificació de la Llei 10/1997, dirigida a assegurar, si s'escau, la presència dels representants dels treballadors dels centres de treball i les empreses situats en el Regne Unit en els comitès d'empresa europeus, procediments alternatius d'informació i consulta i comissions negociadores que hi hagi o que estiguin en plena negociació quan entri en vigor la Llei en les empreses o els grups d'empreses de dimensió comunitària que tinguin la direcció central a Espanya.

3

El projecte de Llei, d'acord amb les disposicions legals vigents, ha estat sotmès a la consideració del Consell Econòmic i Social i del Consell d'Estat.

Article únic. *Modificacions que s'introdueixen a la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària.*

Els articles de la Llei 10/1997, de 24 d'abril, sobre drets d'informació i consulta dels treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària, que s'esmenten a continuació, queden modificats en els termes següents:

U. El paràgraf 1r de l'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1r "Estats membres", els estats membres de la Unió Europea i els altres estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.»

Dos. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Les disposicions que conté aquest títol són aplicables exclusivament als centres de treball i a les empreses situats a Espanya de les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària que tinguin la direcció central situada en qualsevol Estat membre, pel que fa a les remissions a les legislacions i les pràctiques nacionals que contenen aquesta Llei i les disposicions dels estats membres per les quals es dona compliment a la Directiva 94/45/CE, del Consell, de 22 de setembre, relativa a la constitució d'un comitè d'empresa europeu o a l'establiment d'un procediment d'informació i consulta als treballadors en les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària, i a la Directiva 97/74/CE, del Consell, de 15 de desembre, per la qual s'amplia al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord.»

Tres. La disposició addicional primera fa una nova redacció de l'apartat 2 i s'hi introdueix un nou apartat 3, que queden redactats de la manera següent:

«2. El termini que preveu l'apartat anterior s'extén fins al 15 de desembre de 1999 en les empreses i els grups d'empreses que tinguin la direcció central a Espanya i que quedin incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei com a conseqüència de la seva extensió al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord.

3. En el moment d'expirar la vigència dels acords que hi pugui haver d'acord amb el que disposen els apartats anteriors, les parts poden acordar-ne la pròrroga; en cas contrari, s'han d'aplicar les disposicions d'aquesta Llei.»

Disposició transitòria única. *Participació dels representants dels treballadors de centres de treball o empreses situats en el Regne Unit en els òrgans ja existents.*

1. En els comitès d'empresa europeus o procediments alternatius d'informació i consulta, constituïts o establerts, de conformitat amb la Llei 10/1997, de 24 d'abril, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, de les empreses i els grups d'empreses de dimensió comunitària que tinguin la direcció central a Espanya amb centres de treball o empreses situats al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord, la direcció central d'aquestes empreses o grups i els representants dels treballadors d'aquests comitès o procediments han d'adoptar, en l'àmbit de les seves competències respectives, les mesures necessàries per assegurar que hi participen com a membres de ple dret els representants dels treballadors dels centres de treball o d'empreses situats al Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable a les comissions negociadores que, en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei, estiguin negociant amb la direcció central a Espanya d'empreses o grups de dimensió comunitària la constitució d'un comitè d'empresa europeu o l'establiment d'un procediment alternatiu d'informació i consulta.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el 15 de desembre de 1999.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de novembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22895 *LLEI 45/1999, de 29 de novembre, sobre el desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional.* («BOE» 286, de 30-11-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

La lliure prestació de serveis és una de les llibertats fonamentals que presenta el Tractat de l'Aleshores Comunitat Econòmica Europea, des de la seva aprovació ja fa més de quaranta anys. No obstant això, ha estat a partir de la consecució del mercat únic, realitat jurídica assolida l'1 de gener de 1993 i propiciada per l'Acta Única Europea de 1986, quan s'ha produït un notable increment de les prestacions de serveis transnacionals dins de la Unió Europea.

En efecte, l'actuació en el gran mercat interior comunitari de nombroses empreses que s'han beneficiat de l'obertura dels mercats, públics i privats, de contractació d'obres i serveis, així com la creixent activitat de grups d'empreses i empreses de treball temporal de caràcter transnacional, són fenòmens que s'han accentuat en els últims anys i que es multiplicaran en el futur gràcies a la introducció de la moneda única i al cada cop més elevat grau d'integració i interdependència econòmica que hi ha entre els estats membres.

L'auge de les prestacions de serveis de caràcter transnacional a l'interior de la Unió Europea també ha incidit en una altra de les llibertats fonamentals comunitàries, la lliure circulació de treballadors. La concepció originària de la llibertat de circulació de treballadors tenia com a finalitat que els treballadors d'un determinat Estat membre es desplaçessin a un altre Estat per accedir a un lloc de treball. No obstant això, les prestacions de serveis transnacionals han donat lloc a una circulació de treballadors nova: els desplaçaments temporals de treballadors. Així, quan una empresa comunitària s'ha hagut de desplaçar en el marc d'una prestació de serveis a un Estat membre diferent del seu país d'establiment ho ha fet acompanyada dels seus treballadors, desplaçant-los al territori del país on s'havien de prestar els serveis pel temps de durada, per definició limitada i temporal, de la prestació esmentada.

2

Les institucions comunitàries no s'han mantingut al marge de la realitat abans apuntada. Tenint en compte el caràcter transnacional d'aquest tipus d'activitats i la seva relació amb les llibertats comunitàries fonamentals, les institucions comunitàries es van adonar aviat del fet que la desigualtat de condicions de treball entre els estats membres, malgrat l'aproximació assolida gràcies a la política social comunitària, podia donar lloc a la indesitjada existència de situacions de discriminació entre els treballadors d'un determinat Estat membre i els treballadors desplaçats temporalment a aquest Estat i, per extensió, a situacions de competència deslleial entre les empreses que funcionessin en el mercat interior.

Així s'explica que la necessitat d'aprovar una norma comunitària en la matèria figurí en el programa d'acció de la Comissió per a l'aplicació de la Carta comunitària dels drets socials fonamentals dels treballadors de 1989. Aquesta necessitat es va accentuar amb la sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 27 de març de 1990 en l'assumpte «Rush Portuguesa», en què el Tribunal va afirmar que els antics articles 59 i 60 del Tractat de la Comunitat Europea (nous articles 49 i 50 del TCE després del Tractat d'Amsterdam), referits a la lliure prestació de serveis, «s'oposen que un Estat membre prohibeixi a un prestador de serveis establert en un altre Estat membre desplaçar-se lliurement pel seu territori amb tot el seu personal». El Tribunal de Luxemburg també va assenyalar que «el dret comunitari no s'oposa al fet que els estats membres estenguin la seva legislació, o els convenis col·lectius de treball